

ת"פ 15425/02/14 - מדינת ישראל נגד ערן יצחק גילוני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 15425-02-14 מדינת ישראל נ' גילוני

בפני	כב' השופט עידו דרויאן
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד א' אסולין ונ' זרנגר
	נגד
	ערן יצחק גילוני
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד נס בן-נתן

גזר דין

ביום 18.11.14 הודה הנאשם והורשע בכתב אישום שתוקן לפי הסדר טיעון, בעבירה של גידול סם מסוכן, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים.

בהתאם למוסכם, הופנה הנאשם לעריכת תסקיר שירות מבחן, והצדדים טענו לעונש, איש לעמדתו.

עוד הסכימו הצדדים כי לא ייקבע שהנאשם הוא סוחר סמים והרכב שנתפס במהלך החקירה לא יחולט, והצדדים עתרו שקנס שיוטל יהא על-סך 25,000 ₪.

מעשי הנאשם:

1. בחודש ספטמבר 2013 הקים הנאשם "מעבדה" לגידול קנאביס בדירה שכורה ברחוב מיכאל ברמת-גן, בה התגורר קודם לכן עם משפחתו עד שעברו לבית מגורים אחר: הנאשם התקין במקום ציוד גידול משוכלל ובו מערכת מיזוג אוויר, מפוחי אוויר, אביזרי תאורה, מדי לחות וחומציות, משאבות השקיה ומיכלי דישון, והכל כדי להפיק סם באיכות גבוהה (תצלומים תע/1).

2. עד מעצרו ביום 1.2.14 גידל הנאשם במקום שתילי קנאביס, ובעת מעצרו החזיק הנאשם בדירה הנ"ל כ-188 שתילי קנאביס במשקל כולל של כ-23 קילוגרם וכן קנאביס במשקל 194.88 גרם.

הכרעה במחלוקת העובדתית - לאיזה צורך גודל הסם?

1. הצדדים נחלקו בשאלה העובדתית, לאיזה צורך גודל הסם. לתשובה לשאלה זו נפקות אפשרית לעניין קביעת מתחם העונש ההולם, לפי הוראות סעיף 40ט לחוק העונשין, תשל"ז-1977, המונה בין נסיבות העבירה שיש

לתת להביאן בחשבון גם את הסיבות שהובילו נאשם לביצוע העבירה וגם את הנזקים הפוטנציאליים מביצוע העבירה. בהסכמה, הובאו אפוא ראיות לעניין זה לאחר הרשעת הנאשם.

2. מכתב האישום המתוקן נמחקה העבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, אך בעצם-זאת שהנאשם הואשם בעבירת הגידול בלבד אין כדי להעיד על הסכמת התביעה לכך שהסם גודל שלא לצורך הפצה, וראו עפ"ג 31126-05-14 מ.י. נ' חריט (2015). ואכן, התביעה טוענת כי המשאבים שהושקעו בגידול הסם והכמות שנתפסה מעידים כי הסם גודל שלא לצריכה עצמית בלבד. כיון שכך, טוענת התביעה, אין לאבחן בין עניינו של הנאשם דנן לבין עניניהם של רבים אחרים שנלכדו כשהם מגדלים כמויות ניכרות של קנאביס לצורך הפצה - פעילות שיש עמה נזק פוטנציאלי חמור, ושהמניע מאחוריה אינו אלא התקווה לרווח עצום ומהיר.

3. ההגנה טוענת מנגד, שהנאשם גידל את הסם לצורך יחיד של שימוש עצמי, להקלה על כאביו הקשים. לכן יצדיקו סיבת הגידול והנזק הפוטנציאלי הזעום את קביעתו של מתחם עונשי שונה לחלוטין מהמקובל, שלא יחייב כליאתו של הנאשם.

4. הראיות שהובאו לעניין זה:

א. **תיעוד המעבדה** (תצלומים תע/1): מדגים את ההשקעה והתחכום הרבים שהצריך גידול הסם באופן זה; את היות הדירה כולה מוקדשת למשימת הגידול; ואת הכמות הגדולה של השתילים;

ב. **גרסת הנאשם** הובאה בעדותו ובהודעותיו (נע/2, נע/3, נע/4): כבר בהודעתו הראשונה ביום מעצרו מסר הנאשם גרסתו, בה התמיד.

הנאשם עבד כמתכנת עד שמצבו הרפואי (להלן) מנע ממנו להמשיך לעבוד, ולמעשה לתפקד. לנאשם בת-זוג ולהם שני ילדים משותפים, וכן ילד מקשר קודם.

הסחוס ברגלו הימנית נשחק ונעלם, כך שהוא סובל מכאבים עזים שאינם מופגים אלא בגלולות ממכרות של אופיאטים, שמנעו ממנו כליל לתפקד. לכן צרך הנאשם קנאביס, שפעל היטב בשיכוך הכאב, ואף התמכר לחומר. הנאשם מחזיק אמנם בהיתר לקנאביס רפואי, אך לכמות שאינה מספקת - ההיתר היה ל-20 גרם לחודש והועלה ל-40 גרם לחודש, אך הנאשם צרך כ-15 גרם ליום שהם כחצי קילו לחודש. הנאשם נאלץ אפוא למצוא פתרון לצריכתו העצומה ולכן נטל הלוואה של 100,000 ₪ מאמו, רכש ציוד, הקים את המעבדה במחצית חודש ספטמבר (לאחר ניסוי בקנה-מידה מצומצם) והחל לגדל. הנאשם רצה להימנע מרכישות תכופות של הסם מעבריינים.

בהודעתו טען הנאשם שקנה את הציוד בחנות בהרצליה (נע/2) ובעדותו טען שקנה את הציוד משומש דרך אתר "יד 2" (פרוט', ע' 12 ש' 16-17). את הידע וכן ציוד נוסף קיבל מחבר ותיק שאת פרטיו לא מסר ומהאינטרנט (חקירה ראשית) או רק מהאינטרנט (חקירה נגדית).

הנאשם תכנן לגדל מחזור אחד גדול ולהפסיק, ולכן גם הודיע על סיום שכירת הדירה.

הנאשם נהג לעשן רק את תפרחות הצמחים, שבהן מרוכז החומר הפעיל, וציפה להפיק שניים-שלושה קילוגרם חומר לעישון.

הוצאות הנאשם בגין הגידול כללו את דמי השכירות בסך של 6,000 ₪ לחודש; חשבונות חשמל (כ-2,000 ₪ לחודשיים) מים (כ-1,000 ₪) וארנונה; רכישת הזרעים והציוד בסך 20,000-30,000 ₪ (לדבריו בחקירה ראשית) או 30,000-40,000 ₪ (לדבריו בחקירה נגדית). הנאשם משלם מזונות בסך 2,000 ₪ לחודש. לנאשם ולמשפחתו לא נותרו חסכונות. לדבריו, מקורות ההכנסה שלו ושל משפחתו הם משכורתה של בת-זוגו, כ-8,000 ₪ לחודש ותמיכה ממשפחתו האמידה. בנוסף, השתכר הנאשם עצמו כ-5,000 ₪ מעבודה שיכול היה לעשות, במשרד תיווך. הוצאות הנאשם על הגידול כוסו כולן באמצעות הסכום שקיבל מאמו.

משקל שנמצא בדירה שימש לנאשם, לדבריו, לשקילת כמות הסם שהכניס לסיגריות שהכין לעצמו.

הנאשם נשאל, מה חשב לעשות לאחר שתגמר כמות הסם שגידל. לדבריו, לא תכנן מעבר למספר חודשים ואף שקל להגר למדינה בה הקנאביס חוקי.

ג. **הודעת בעלת הדירה** (נע/5): לדבריה, כשנה לפני גביית ההודעה (כלומר, תחילת שנת 2013) החליף הנאשם את מנעול הדירה, בהסכמתה, כך שלא תוכל להיכנס לדירה בלי ידיעתו. כיומיים לפני מעצרו בפברואר 2014, הודיע לה הנאשם שמשפחתו והוא יעזבו את הדירה לקראת חודש מארס 2014 ושיש לו שוכר אחר להציע במקומו;

ד. **עדות אביו של הנאשם, רופא**: האב העיד על מצבו הבריאותי של הנאשם, שהסחוס ברכו הימנית הולך ונשחק, באופן הגורם לו כאבי תופת בכל תנועה ומגביל אותו מאוד. הכאב לא נשלט בגלולות 'רגילות' וחומרים משככי כאב דוגמת מורפין נושאים סכנת התמכרות. הנאשם קיבל ממשדד הבריאות היתר לקנאביס רפואי, אך אמר לאב שגם כמות מוגדלת של 40 גרם לחודש אינה מספיקה לו ושהוא צורך קנאביס מעבר לכמות זו. שני הוריו (הגרופים) של הנאשם הם אמידים, ומסייעים לו כלכלית באופן שוטף בסכומים משתנים.

ה. **עדות אמו של הנאשם ופירוט תנועות בחשבון הנאשם** (נע/1): האם העבירה לחשבון של הנאשם סך של כמעט 100,000 ₪ ביום 4.8.13. לדבריה, מדובר היה במתנה שלא על-מנת להחזיר. הנאשם לא הסביר לה את מטרת הסכום והיא הניחה שהוא זקוק לכסף, שכן היה נתון בחובות, ועוד הניחה שהכסף נדרש גם לעסק של בת-זוגו (פרוט', ע' 16 ש' 20-21). העדה ציינה שהיא בעלת-אמצעים והיתה נוהגת לתת לנאשם סכומים של עשרות אלפי ₪.

ו. **עדות בת-זוגו של הנאשם**: זוגתו של הנאשם מסרה שהמשפחה עזבה את הדירה ברמת-גן בחודש ספטמבר 2013, ושלא היתה מודעת לעיסוקו של בעלה בגידול הסם. בשל הכאבים, הנאשם התקשה לתפקד אך סרב לקחת את משככי הכאבים החזקים והממכרים. לכן היה הנאשם צורך כ-15 גרם קנאביס ליום. בת הזוג עובדת כעצמאית ומשתכרת בחודש בין 7,000 ל-10,000 ₪. בקיץ 2013 עבד הנאשם אצל חברו בתיווך והשתכר. המשפחה נתמכת הן על-ידי הוריו של הנאשם והן על-ידי משפחתה האמידה, שמתגוררת בחו"ל ושולחת כסף.

5. מסקנות וקביעת ממצאים:

א. לענין מצבו הבריאותי של הנאשם: לא הוצגו מסמכים רפואיים, אולם העדויות שנשמעו לא אותגרו בחקירה נגדית לענין זה. בנוסף, מתן ההיתר לקנאביס רפואי על-ידי משרד הבריאות מעיד כשלעצמו על קיומה של בעיה רפואית המצדיקה שימוש בחומר. לפיכך, אקבע כממצא מבורר שהנאשם אכן סבל מכאבים קשים ושהשתמש בקנאביס לשם הקלתם;

ב. עוד יקבע כממצא, לענין מקורות הכנסה של הנאשם, שמשפחותיהם של הנאשם ושל אשתו תמכו בהן כלכלית בסכומים ניכרים, ושאלו של הנאשם העבירה לחשבונו סך של כ-100,000 ₪ בתחילת חודש אוגוסט 2013;

ג. עם-זאת, לא הוסרו תמיהות משמעותיות ביותר, ובמסכת ההגנה חורים ראייתיים המעוררים חשדות כבדים:

ראשית, הדף הבודד שנמסר לבית המשפט מפלט התנועות בחשבונו של הנאשם מלמד אמנם על קבלת הסכום מהאם, אך לא מגלה דבר על דרך הוצאת הסכום, ובוודאי שלא מעיד על שימוש בו לצרכי רכישת הציוד והפעלת ה"מעבדה". מאותו דף בודד שהינו חלק מפלט שלם, שלא הוצג, לא ניתן אפוא ללמוד דבר; שנית, אמו של הנאשם העידה כי לנאשם היו חובות, וכי נזקק לסיועה הכספית מדי פעם;

שלישית, וככלל - לא הוסרה כלל העמימות לענין ההכנסות וההוצאות של הנאשם. הנאשם לא טרח, אף שההגנה ידעה היטב את חשיבות הדבר, להציג בפירוט ולהסביר את מקורות ההכנסה של משפחת הנאשם, התומך גם בילד נוסף. ניסיונות לקבל מידע ולהבין ענין זה נתקלו בתשובות מעורפלות ומרחיקות, דווקא היכן שניתן היה להציג תנועות חשבון והעברות מתועדות;

רביעית, תשובותיו של הנאשם בעניינים מהותיים היו מערפלות ומטשטשות - כך לגבי מקור הציוד (חנות בהרצליה? יד שניה דרך אתר באינטרנט?) ומקור הידע (האם היה חבר מעורב או לא?). כמובן, שלא הובאה כל ראיה אובייקטיבית וזמינה-לכאורה כתיעוד בנקאי, תיעוד לתשלום או תכתובת אינטרנטית/ דוא"ל;

חמישית, מציאותו במעבדה של משקל מתאים לשקילת סם מעוררת חשד כבד כשלעצמה. לא ברור כלל, מדוע נדרש הנאשם לדיוק כה-רב בהכנת סיגריות לשימוש העצמי, עד-כדי הזקקות למשקל;

שישית, הנאשם לא הביא ראיה זמינה ואובייקטיבית להוכחת מידת הזדקקותו לכמויות אדירות אלו של סם: לדבריו, הרופאה המטפלת בו שמעה את תלונותיו החוזרות לענין זה, אך הוא נמנע מלבקש ממנה להעיד או למסור חוות דעת מחמת בושה. למעשה, מסתבר כי לאחר שחרורו ממעצר מסתדר הנאשם ומצליח לשמור על תפקוד יציב גם עם כמות הקנאביס שהותרה לו (דבריו שהובאו בתסקיר, ע' 2). הנאשם העיד כי צרך כמות יומית גדולה פי מאות מונים מזו שנמצאה מתאימה על-ידי גורמים רפואיים והוכחה כיום כמספקת. נטל השכנוע כי אכן נצרכה כמות כזו וכי אכן היה לכך מעין-הצדקה רפואית הינו כבד, ולא הורם;

ד. לנוכח האמור, אינני נותן אמון בגרסת הנאשם, לפיה גודל הסם אך ורק לשימוש העצמי: כמות הסם, המשאבים שהושקעו, היעדר הסבר ברור למקורות המימון מחד גיסא

והציד מאידך גיסא, ערפול וטשטוש בנקודות מהותיות, הימנעות מהבאת ראיות[1] ויתר הנמנה לעיל, מחייבים דחיית גרסה מיתממת זו;

6. אני קובע אפוא כי הסם שגודל לא נועד רק לשימוש עצמי;

נסיבות הקשורות בעבירה - קביעת מתחם העונש ההולם:

1. כידוע, פגיעתם של הסמים בחברה אינה נקודתית, אלא משתרעת על מרחבים וזמנים נרחבים: נפגע הצרכן המתמכר, נפגעת משפחתו, נפגעים אלו הניזוקים מפעילותו הפלילית של הצרכן המבקש לספק את הדחף לסם, ובנוסף - מעגלי היצור והשיווק של הסם מייצרים כשלעצמם פעילות עבריינית הנלווית לעצם העיסוק בסם, והרווחים העצומים מגיעים לעתים קרובות לארגוני פשע וטרור ומאפשרים את פעילותם הפוגענית.
2. במקרה דנן מדובר בגידול של סם "קל" מסוג קנביס, כך שחלקם של הנזקים המלווים את העיסוק בסמים אחרים אינם רלוונטיים. עם זאת, גם פעילות זו אסורה ומזיקה, ויש אפוא לתת משקל להיקפיה, הפוטנציאליים והקונקרטיים.
3. מדובר בביצוע עבירה מתוכננת, שבוצעה לאורך זמן תוך השקעת מחשבה ומשאבים, כפי שמעידים התצלומים של ה"מעבדה". הכמות בה מדובר היא של שתילים רבים מאוד, וכך גם כמות הסם היא עצומה, ואין כמראה עיניים - תיעוד צילומי של המעבדה והשתילים (תע/1). עם-זאת יש לזכור, כי בעוד שהמחוקק קבע כי כל חלק מצמח הקנביס הוא "סם", נצרכים בפועל רק חלקים מסוימים של הצמח.
4. גידול הסם וייצורו נעשו על-ידי הנאשם באופן "מתועש" (או "חקלאי"), ודחיתי את טענתו כביכול כיון לשימוש עצמי בלבד. אבהיר כי גם אם הייתי נותן אמון בטענתו, לא היה בכך כדי לשנות הרבה לעניין חומרת המעשים והנזק הפוטנציאלי שבהם: אפילו כשמטרת הגידול הנה שימוש עצמי רפואי, אין בכך כדי להקל במשמעות המעשים ואין לקבוע מתחם נמוך מהמקובל, וראו עפ"ג 39588-03-14 **דגן נ' מ.י.** (2014) ובדומה ת"פ 5391-02-14 **מ.י. נ' חנא** (2015)[2].
5. עיון בפסיקה מלמד כי העונש העיקרי המוטל ברגיל, ובאופן עקיב, בגין החזקת קנביס או גידולו בכמויות בסדרי גודל של קילוגרמים רבים ועד 20 קילוגרם ויותר, הינו של מאסר בפועל, שאינו פחות משמונה או עשרה חודשים ועד לשנתיים, וראו למשל ע"פ (נצ') 1371/05 **שינגאמונג נגד מ.י.** (2006), ע"פ 52810-07-10 **עזריה נגד מ.י.** (2010), ת"פ (מחוזי מרכז) 32746-11-09 **נגד ביטון** (2010) - לעניין 90 קילוגרם ויותר, ת"פ (מחוזי מרכז) 2456-07-10 **מ.י. נ' תבל** (2011), ת"פ 29401-11-12 **מ.י. נ' לוי** (2013), ת"פ 32887-11-12 **מ.י. נ' קדשני** (2013), ת"פ 31318-06-13 **נגד בוחבוט** (2013), ת"פ 16958-01-14 **מ.י. נ' חייק** (2014), ת"פ 6367-02-14 **מ.י. נגד מזרחי** (2014), ועניין **חנא** הנ"ל. עונשים אלו אכן הולמים את המדיניות הראויה, ויש אפוא לראות בהם מדד כשר של "ענישה נהוגה" לקביעת מתחם העונש ההולם (וראו דברי השופטת ארבל בע"פ 1323/13 **חסן נ' מ.י.** (2013)[3]).
6. מתחם העונש הראוי במקרה דנן, הינו מאסר בפועל בין 12 לבין 30 חודשי מאסר, כעונש עיקרי.

נסיבות אישיות וטיפול - העונש לא יחרוג לקולה מהמתחם משיקולי שיקום:

1. הנתונים שלהלן מובאים מתוך תסקיר שירות המבחן ומתוך חוות דעת פסיכולוגית של מר ארז ניסימוב ברוש (נע/6).
 2. הנאשם, יליד 1977, כבן 37 כיום, חי עם בת-זוגו ושני ילדיהם, ותומך בבן מקשר קודם. הנאשם עובד כיום כנהג ומנהל עבודה בחברה. מוצא הנאשם ממשפחה נורמטיבית, הוריו התגרשו בילדותו, והוא שומר עם שניהם על קשר קרוב ותומך. הנאשם בוגר 12 שנות לימוד אך לא השלים שירות צבאי בשל 'אי התאמה'.
 3. במשך כ-15 שנה עבד הנאשם כמתכנת מחשבים, אך נאלץ להפסיק עקב מצבו הבריאותי שאינו מאפשר לו ישיבה ארוכה. מגיל 20 החל לסבול כאבים חזקים בירכו כתוצאה משיקת סחוס, והשתמש במשככי כאבים ממשפחת האופיאטים שפגעו קשה בתפקודו בתחומי חייו השונים. לכן קיבל היתר לקנאביס רפואי, ומשסורבה בקשתו להגדלת הכמות - החל לצרוך קנאביס שרכש מעבריינים. לדבריו, הסם שיכך את הכאבים וגם שירת צרכים רגשיים של בריחה מהתמודדות עם התסכול והמתחים שנלוו למצבו. מאז שחרורו ממעצרו, מצליח הנאשם לתפקד גם עם כמות הסם המותרת לו.
 4. באשר לעבירה: הנאשם טען שגידל את הסם לצריכתו-שלו וכדי להימנע ממגע עם גורמים עברייניים, תוך שימוש בכספים שנתנה לו אמו. הנאשם נוטל אחריות לביצוע העבירה, מכיר בפסול שבהתנהגותו, מתבייש ומתחרט.
 5. טיפול ושיקום: הנאשם שולב בקבוצה טיפולית לעצורי-בית והשתתף בה החל מיולי 2014 ועד לפברואר 2015. הנאשם החל תהליך הדרגתי של ביקורת עצמית ו"את ביצוע העבירה מבין כיום כניסיון לא-מותאם לבקשת עזרה", כלשון שירות המבחן.
 6. שירות המבחן התרשם כי לנאשם מערכת ערכים נורמטיבית, והוא הצליח לתפקד באופן תקין למרות קשייו הבריאותיים. אלו, יחד עם נטילת האחריות וההשתלבות בתהליך טיפולי, מצדיקים לדעת שירות המבחן את נקיטתו של אפיק טיפול ואת ההימנעות מהטלת עונש מאסר שעלול להביא לרגרסיה במצבו של הנאשם. הפסיכולוג מציג בחוות דעתו תמונה דומה והמלצות דומות.
- לפיכך ממליץ השירות על צו מבחן לצד של"צ בהיקף 300 שעות.
7. למעשה, קשה לדבר על "שיקום" בעניינו של הנאשם, שהבין את טעותו לאחר שנלכד ונתקל במוראות ההליך הפלילי. מבלי להקל ראש בחודשים בהם השתתף הנאשם בקבוצה טיפולית בשירות המבחן, ניתן לשער שגם ללא הטיפול היה מגיע הנאשם למסקנה שפעל באורח "לא מותאם" ופסול.
 8. אין בנסיבות אלו כדי להצדיק את השימוש באמצעי החריג של חריגה ממתחם העונש ההולם.

הרתעת הרבים - העונש לא יחרוג לחומרה מהמתחם משיקולי הרתעה:

1. כפי שנאמר בעניין **חריט** הנזכר ובמקרים רבים נוספים, הפכה התופעה של מעבדות סם גדולות לתופעה

נפוצה, כאשר כמויות הסם המגודלות בהן מבססות נזק פוטנציאלי חמור. בית המשפט מצא כי מדובר במכת מדינה וכי יש להחמיר בענישה.

2. במקרה דנן לא מצאתי כי יש צורך בתוספת חומרה משיקולי הרתעה, מה-גם שלדעת הכל לא ראוי שעונשו של הנאשם יתקרב לרף העליון של המתחם.

נסיבות שאינן קשורות בעבירה - קביעת העונש במתחם:

1. פגיעתו של עונש מאסר בנאשם עתידה להיות קשה:

לנאשם, שאין לו עבר פלילי, זהו מאסר ראשון. יש להביא בחשבון את הקשיים הנוספים שיהיו מנת חלקו של הנאשם מפאת מצבו הבריאותי והכאבים מהם הוא סובל, מה-גם שקשה להניח שיזכה לאספקת קנאביס בהיתר בין כתלי הכלא.

לפי חוות הדעת הפסיכולוגית (נע/6) גרמו המעצר והמשבר המשפחתי והאישי בעקבותיו למצב פוסט-טראומטי של הנאשם, שהצריך טיפול תרופתי.

2. משפחתו של הנאשם - בת-זוגו, ילדיו הקטנים, וגם בנו מקשר קודם - תינזק אף-היא מעונש זה, הגם שהנזק הכלכלי יהא מוגבל.

3. לזכות הנאשם יש להביא בחשבון נסיבות כבדות משקל:

א. הנאשם הודה ונטל אחריות על מעשיו;

ב. הנאשם נרתם לטיפול. גם-אם אין בכך הצדקה להחרגת העונש מהמתחם, יש לכך משמעות מקלה בקביעת העונש בתוך המתחם;

ג. הנאשם ניהל אורח חיים נורמטיבי, תוך שהוא מתמודד עם קשיים משמעותיים, והוא נטול עבר פלילי;

4. כל אלה יצדיקו קביעתו של העונש העיקרי בתחתיתו של המתחם. בנוסף, תוטל על הנאשם ענישה נלווית של מאסר מותנה וקנס, שיהא מתון יחסית בהתחשב בתקופת המאסר וביכולת ההשתכרות המוגבלת של הנאשם.

5. כדי שלא להקשות על שיקומו של הנאשם לאחר ריצוי מאסרו, תוטל תקופת פסילה מלנהוג באופן מותנה בלבד.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 2.2.14 עד יום 9.2.14 (כולל), ואפילו יראו רישומי שב"ס אחרת;

ב. 6 חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת סמים מסוג פשע;

ג. 3 חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת סמים מסוג עוון;

ד. קנס בסך 25,000 ₪, או חודשיים מאסר נוסף תמורתו. הקנס ישולם בחמישה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, שהראשון שבהם לא יאוחר מיום 1.7.15. מחדל או עיכוב באחד התשלומים יעמיד מלוא הסך לפירעון מיידי. הקנס יועבר לזכות קרן הסמים;

ה. שנת פסילה מלקבל רישיון נהיגה או לנהוג, על-תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו;

הוראות נלוות:

א. מוצגים: הסם יושמד. ציוד וכל מוצג אחר, שאינו כסף ו/או שלא ניתנה בעניינו הוראה אחרת, יועבר להכרעה פרטנית של קצין משטרה;

ב. עותק גזר הדין יועבר לידיעת שירות המבחן;

ג. המגבלות על סחירות הרכב והערובות בעניין זה תבוטלנה;

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ט"ו אייר תשע"ה, 04 מאי 2015, במעמד הצדדים.

[1] אזכיר, שהלכה פסוקה היא, שהימנעות מזימון לעדות של עד הגנה, אשר לפי תכתיב השכל הישר היה עשוי לתרום לגילוי האמת, יוצרת הנחה, שדבריו היו פועלים לחיזוק הגרסה המפלילה בה דוגלת התביעה (ע"פ 437/82 אבו נ' מ.י. (1983)).

ערעור שהוגש נדחה בהסכמה, עפ"ג 51986-12-14 חנא נ' מ.י. (2015);

[2]

בגזרי הדין משנת 2013 ואילך נקבעו מתחמי ענישה לפי הוראות תיקון 113, הנעים בין עשרה ל-22, 24 ו-30 חודשים, שלא תוקנו בערעורים;

[3]